

Tom Behnke (FRI):

Det lyder jo altid smukt, når man ønsker at ændre lovgivningen og ønsker at ændre på skatter og afgifter for at gøre noget for miljøet. Det er jo sød musik i ørerne, og det lyder jo også, som om det virkelig er et hæderligt mål, man ønsker at nå.

Men når vi taler om markedet her, må skatteministeren give mig ret i, at der er to muligheder: Enten beskatter man de forurenende biler kraftigere, eller også sænker man afgifterne på de mere miljøvenlige biler. Men se, når man sænker afgifterne, får skatteministeren færre penge i kassen, og det er jo ikke rart for skatteministeren, så skatteministeren vælger altid den anden løsning med højere skatter og højere afgifter.

Men selv om regeringen argumenterer med, at det her sker af hensyn til miljøet og sikkerheden, kan vi ikke desto mindre se, at regeringen faktisk forventer, at der kommer et ganske pænt provenu ud af det. Regeringen tror altså ikke selv helt på, at det vil have den adfærdregulerende effekt, som man påstår, for man budgetterer stadig med, at der vil komme indtægter. Man opnår altså ikke det, man vil – eller i hvert fald det, man påstår, man vil, nemlig at man vil gøre noget for miljøet. Man opnår bare, at der kommer endnu flere penge i statskassen.

Havde ministeren nu været hæderlig, havde han i det mindste indgået et kompromis og sagt: Vi forhøjer afgifterne på disse miljøtunge biler, til gengæld sænker vi afgifterne krone for krone på de miljøvenlige biler. Så havde det været en hæderlig skatteminister, men end ikke så langt kan ministeren strække sig.

Vi har også lagt mærke til, at der er en ikrafttrædelsesdato, og ikke nok med det – det er en ikrafttrædelsesdato, som er med tilbagevirkende kraft. Forslaget her skal piskes igennem Folketinget og behandles lynhurtigt. Der er dårligt nok tid til en udvalgsbehandling, der er dårligt nok tid til, at man kan få stillet nogle spørgsmål og få en seriøs udvalgsbehandling. Det skal gå over stok og sten, lynhurtigt.

Og hvorfor skal det det? Dette forslag har vidtrækkende konsekvenser for en lang, lang række forhandlere her i landet, som i god tro på, at lovgivningen var, som den nu var, har indkøbt biler med henblik på at videresælge dem her i landet. De brænder inde med de biler nu, for det er da klart, at med de afgiftsstigninger, der kan være tale om her, vil der være en del af bilerne – hvis ikke dem alle – det vil blive

ganske, ganske svært at få solgt. Derfor vil forhandlerne brænde inde med de biler, og hvem skal betale for det? Jo, det skal forhandlerne, for skatteministeren er da heldigvis ligeglad med, om der er nogle, der går konkurs. Det, der er det vigtige for skatteministeren, er at få nogle kroner i statskassen, og det er ikke særlig hæderligt.

Jeg vil gerne have lov til at konkludere og sige, at i modsætning til Venstre og De Konservative, som havde nogle ganske gode argumenter imod forslaget, tager vi i Frihed 2000 i modsætning til Venstre og De Konservative konsekvensen af vores politik og stemmer imod forslaget.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Først en tak til det store flertal af ordførere, som med forskellig stemmeføring har givet tilslutning til forslaget. I hvert fald har der, som jeg har lyttet mig til, været et flertal, der er enige i forslaget. Der skal ses lidt på nogle ting, og en række ordførere har sagt, at de er enige i intentionerne, men har specielt om ikrafttrædelsen haft nogle bemærkninger. Men jeg synes, det er glædeligt, at når vi ser på hensigten, på baggrunden for forslaget, har der, måske med en enkelt undtagelse, faktisk været en betydelig forståelse for, at det her nok var nødvendigt, sådan som jeg har hørt det.

Jeg kan ikke lade være med at starte med kommentarer til den sidste ærede taler, hr. Tom Behnke. Det er jo ofte sådan, at jo svagere argumentationen er, desto højere er stemmeføringen, og jeg synes, det var en stor skam at skulle lytte til hr. Tom Behnke, der snakkede om hæderlighed osv., når han samtidig dokumenterede med al tydelighed, at han ikke har gjort sig den ulejlighed at læse forslaget. Det synes jeg er en mangel, specielt hvis man svinger sig så højt op, som hr. Tom Behnke gjorde.

Eksempelvis fremgår det af forslaget, at når vi ser på provenuet, kommer provenuet ikke fra, at man forventer, at et stort antal indregistreringer bliver direkte påvirket af lovforslaget. Men det er klart, at hvis man forudsætter, at den danske bilpark vil være stort set uændret, og at folk, der har behov for en bil, også vil køre i bil – ja, så vil der, selv om man ikke importerer mange brugte biler fra Tyskland, hen over tid blive et større salg af nye biler. Derfor kunne hr. Tom Behnke måske have sparet sig, hvis det var sådan, at han havde gjort sig den ulejlighed at læse forslaget.